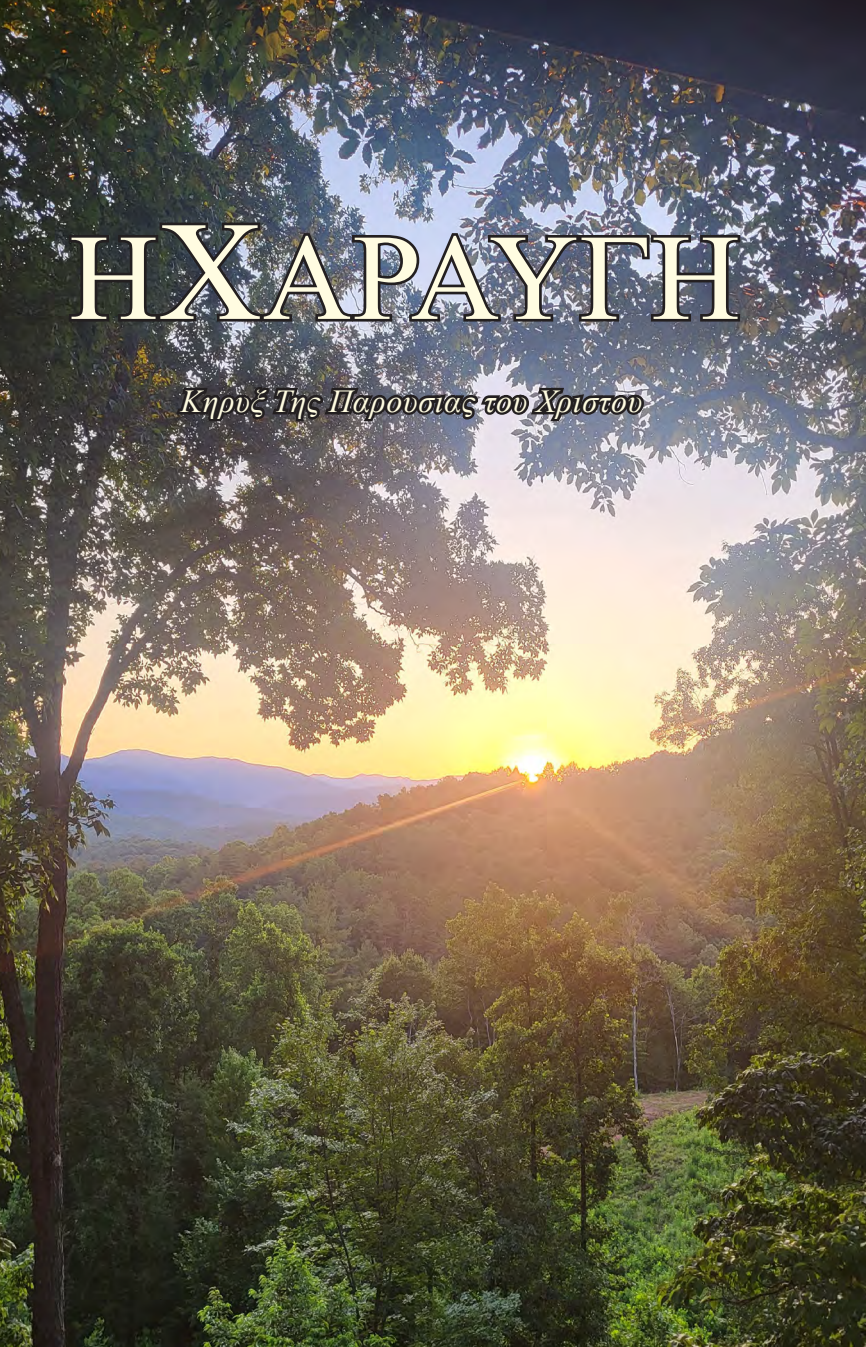

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρύξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 89 ον Αριθμός έκδοσης 4
Ιούλιος – Αύγουστος 2023

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η υπόσχεση για απελευθέρωση 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο Θεός Βασιλεύει 17

Οι Νέοι Ουρανοί και η Νέα Γη 20

Η αποκατάσταση του Ισραήλ 23

Ο Θεός θα σώσει 26

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Διδάγματα από τον Ιωνά 29

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε άμεσα για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο συνδρομής του περιοδικού και παρακαλείστε να το αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

July-August 2023

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Η υπόσχεση για απελευθέρωση

*«Και είπε Κύριος ο Θεός
προς τον όφιν...και
έχθραν θέλω στήσει
αναμέσον σου και της
γυναίκος, και αναμέσον
του σπέρματός σου και
του σπέρματος αυτής·
αυτό θέλει σου συντρίψει
την κεφαλήν, και συ
θέλεις κεντήσει την
πτέρναν αυτού.»
— Γένεση 3:14,15*

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΤΟ
υψηλότερο από όλα τα γήινα
πλάσματα του Θεού και
προικισμένος με ικανότητες που
αντανακλούν την εικόνα του
Δημιουργού, δεν κατάφερε να
περάσει την απλή δοκιμασία
υπακοής στην οποία
υποβλήθηκε. Παραβίασε τους
νόμους του Θεού και τώρα
πρέπει να πεθάνει: «επειδή γη
είσαι, και εις γην θέλεις
επιστρέψει.» (Γέν. 3:19) Από

τότε, όλοι οι απόγονοι του Αδάμ κληρονόμησαν τη θανατική του
ποινή. Όλοι γεννιούνται ατελείς και ανίκανοι να αντισταθούν
στις καταστροφές που προκαλούν οι ασθένειες. Όλοι τελικά
πεθαίνουν, γιατί «ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος». — Ρωμ.
6:23

Ωστόσο, ο Θεός εξακολουθούσε να αγαπά τα
ανθρώπινα παιδιά του που έχουν λοξοδρομήσει, και
ακόμη και ενώ ήταν απαραίτητο να καταδικάσει τον
Αδάμ και την Εύα σε θάνατο, έδωσε μια ένδειξη ότι θα
παρείχε μια ευκαιρία απελευθέρωσης από την ποινή.
Αυτή η υπόσχεση για απελευθέρωση υπονοείται
ξεκάθαρα στη δήλωση προς το «φίδι» ότι το «Σπέρμα»

της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του. Ακόμη και αυτή η σκοτεινή διαβεβαίωση φαινόταν να δίνει στους πρώτους μας γονείς κάποια ελπίδα ότι ο Δημιουργός θα επανόρθωνε την κατάστασή τους, γιατί όταν γεννήθηκε ο Σεθ η Εύα είπε: «Ότι έδωκεν εις εμέ ο Θεός άλλο σπέρμα αντί του Άβελ, τον οποίον εφόνευσεν ο Κάϊν.» — Γέν. 4:25

Φυσικά, η Εύα δεν κατάλαβε ότι το Σπέρμα για το οποίο μίλησε ο Θεός θα ήταν ο μεγάλος Ελευθερωτής, ο Μεσσίας της υπόσχεσης και της προφητείας, και ότι θα περάσουν πάνω από έξι χιλιάδες χρόνια προτού το «κεφάλι» του φιδιού «χτυπηθεί» ή συντριβεί, από αυτό το Σπέρμα. Καθώς το σχέδιο του Δημιουργού εκτυλίσσεται σε ολόκληρο τον κόσμο του, γίνεται φανερό ότι το έργο της απελευθέρωσης που υπονοείται από τη δήλωση του Θεού στο φίδι θα εκτελούνταν από μια ισχυρή κυβέρνηση, ή βασιλεία, υπό τον έλεγχο του Σπέρματος της υπόσχεσης.

Στο 20ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, μας παρέχονται περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με αυτό τη βασιλεία και την απελευθέρωση που θα φέρει στην ανθρωπότητα. Σύμφωνα με τη διαβεβαίωση που δίνεται εδώ, ακόμη και οι νεκροί πρέπει να αποκατασταθούν στη ζωή. Ωστόσο, έρχεται πρώτα το δέσιμο «εκείνου του αρχαίου όφεως». Τα εδάφια 1 και 2 διαβάζουν ως εξής: «Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού...Και επίασε τον δράκοντα, τον όφιν τον αρχαίον, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς, και έδεσεν αυτόν χίλια έτη.» Με αυτούς τους περιγραφικούς όρους, είμαστε σε θέση να προσδιορίσουμε τη δραστηριότητα του φιδιού στην Εδέμ και να τον συνδέσουμε με τον μεγάλο αντίπαλο και απατεώνα των ανθρώπων. Μαζί με τα υπόλοιπα εδάφια του κεφαλαίου, είμαστε βέβαιοι ότι η «συντριβή» που αναφέρει ο Κύριος συνεπάγεται πλήρη απελευθέρωση από τη μάστιγα της αμαρτίας και του θανάτου στην οποία

βυθίστηκε η ανθρωπότητα όταν παρακινήθηκε από τον Σατανά να παρακούσει τους νόμους του Θεού. Για να το πούμε ξεκάθαρα, η αμαρτία και ο θάνατος δεν πρόκειται να συνεχιστούν για πάντα.

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ

Μια πιο διευρυμένη υπόσχεση απελευθέρωσης δόθηκε στον Αβραάμ. Ο Θεός του είπε: «Στο σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης». (Γέν. 22:18) Στην Καινή Διαθήκη, αυτή η υπόσχεση προς τον Αβραάμ ονομάζει «το Ευαγγέλιον» [στα ελληνικά: να αναγγέλλω χαρούμενα νέα εκ των προτέρων] ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος εξήγησε ότι ο Χριστός είναι ο «Σπέρμα» που θα ευλογήσει όλους έθνη. (Γαλ. 3:8,16) Ποια είναι η ευλογία που είχε υποσχεθεί ο Θεός ότι θα έλθει σε όλες τις οικογένειες της γης μέσω του Σπέρματος του Αβραάμ, που είναι ο Χριστός;

Αυτό το ερώτημα απαντά ο Απόστολος Πέτρος στις Πράξεις 3:21-25. Αυτό το χωρίο της Αγίας Γραφής είναι μέρος ενός κηρύγματος που εκφώνησε ο Πέτρος, από το οποίο «άντλησε» ένα μάθημα από το θαύμα που μόλις έγινε από αυτόν και τον Ιωάννη—τη θεραπεία ενός ανθρώπου που ήταν κουτσός από τη γέννηση. (εδ. 1-10) Εξηγεί στο κήρυγμά του ότι μετά τη δεύτερη έλευση του Χριστού θα υπήρχε καιρός γενικής αποκατάστασης, ή «επανόρθωσης», όπως μεταφράζεται στη Βίβλο της Έκδοσης του Βασιλιά Τζέιμς (The King James Version), και ότι ακριβώς όπως αυτός ο άνθρωπος αποκαταστάθηκε στην υγεία, επομένως όλοι πρέπει να αποκατασταθούν στην περίοδο «αποκατάστασης» του σχεδίου του Θεού. Κατόπιν, ο Πέτρος καταλήγει: «Σεις είσθε υιοί των προφητών και της διαθήκης, την οποίαν έκαμεν ο Θεός προς τους πατέρας ημών, λέγων προς τον Αβραάμ· Και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάσαι αι φυλαί της

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Η υπόσχεση απελευθέρωσης που έδωσε ο Θεός στον Αβραάμ επαναλήφθηκε στον γιο του Ισαάκ και στον εγγονό του Ιακώβ. Ο Ιακώβ είχε δώδεκα γιους, και προς το τέλος της ζωής του τους συγκέντρωσε γύρω του και τους είπε ευλογίες ξεχωριστά, έναν-έναν. Αυτές οι γονικές ευλογίες πήραν τη μορφή προφητειών. Στον γιο του, τον Ιούδα, ο Ιακώβ είπε: «Σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας· εκ του θηρεύματος, υιέ μου, ανέβης· αναπεσών εκοιμήθη ως λέων και ως σκύμνος λέοντος· τις θέλει εγείρει αυτόν; Δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώ· και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών.» — Γέν. 49:9,10

Αυτή τη προφητεία είπε ο Ιακώβ ενώ ζούσε στην Αίγυπτο, και η αναφορά για το ξαπλωμένο λιοντάρι αντικατοπτρίζει αυτό. Στην Αίγυπτο εκείνη την εποχή το διεκδικημένο βασιλικό δικαίωμα των Φαραώ να κυβερνούν συμβολιζόταν με ένα ξαπλωμένο λιοντάρι. Χρησιμοποιώντας έτσι αυτό το σύμβολο ο Ιακώβ έλεγε στην προφητεία του ότι το «σκήπτρο», το δικαίωμα να κυβερνά όσον αφορά τις υποσχέσεις του Θεού, ανήκε στον γιο του Ιούδα, και ότι σε εύθετο χρόνο θα γεννιόταν ένας απόγονος ή σπέρμα, από τον Ιούδα, το όνομα του οποίου θα ήταν Σηλώ. Σε αυτόν οι άνθρωποι του κόσμου θα συγκεντρώνονταν σε εύθετο χρόνο. Δηλαδή, μέσω της Σηλώ θα ευλογούνταν όλες οι οικογένειες της γης.

Το όνομα “Shiloh” (Σηλώ) σημαίνει γαλήνιο ή ήσυχχο. Είναι ένας από τους τίτλους της Παλαιάς Διαθήκης που αποδίδονται στον Χριστό τον Μεσσία και υποδηλώνει ότι αυτός ο υποσχεμένος ελευθερωτής θα ήταν ειρηνοποιός. Πράγματι, ο Χριστός όχι μόνο θα

εγκαθιδρύσει την ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων και των εθνών, αλλά θα είναι επίσης ειρηνοποιός μεταξύ του Θεού και της ανθρωπότητας, αποκαθιστώντας την αρμονία που υπήρχε πριν ο άνθρωπος παραβεί τους θεϊκούς νόμους. Σε μια από τις αξιοσημείωτες προφητείες για τη γέννηση του Ιησού αναφέρεται ως «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης», και είμαστε βέβαιοι ότι «εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος». — Ησα. 9:6,7

Στην ίδια αυτή προφητεία πληροφορούμαστε σχετικά με τον Πρίγκιπα της Ειρήνης ότι «η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού». Αυτή είναι η κυβέρνηση στην οποία ο Shiloh, ο ειρηνοποιός, κατέχει το σκήπτρον, ή το δικαίωμα να κυβερνά. Είναι η Μεσσιανική βασιλεία και στο Μιχαίας 4:1-4 παρουσιάζεται κάτω από το σύμβολο ενός βουνού—«το όρος του οίκου του Κυρίου». Είμαστε βέβαιοι ότι σε αυτό το βουνό, ή τη βασιλεία, οι άνθρωποι θα μάθουν τους τρόπους του Θεού. Ως αποτέλεσμα, «θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα... ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον».

ΑΛΛΕΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Στο Ησαΐας 25:6-9 ο Κύριος μας παρουσιάζει μια άλλη υπόσχεση που περιγράφει τις ευλογίες που θα φτάσουν στους ανθρώπους στο «Όρος» του, τη Μεσσιανική βασιλεία. Μία από αυτές τις ευλογίες θα είναι η καταστροφή του θανάτου. Ο Κύριος θα «καταπιεί τον θάνατο με τη νίκη», λέει η υπόσχεση, και «θα σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα». Μια άλλη ευλογία που θα φτάσει στην ανθρωπότητα μέσω της βασιλείας του Χριστού περιγράφεται ως η καταστροφή του «προσώπου του περικαλύμματος του περικαλύπτοντος πάντας τους λαούς και το κάλυμμα το καλύπτον επί πάντα

τα έθνη». Αυτό είναι ένα «κάλυμμα», ή πέπλο δεισιδαιμονίας και παρανόησης που σχετίζεται με τον Θεό και τον στοργικό του σκοπό για τη δημιουργία του ανθρώπου και το σχέδιό του για την αποκατάσταση του στη ζωή.

Σε αυτό το «κάλυμμα» που έκρυψε την αλήθεια του Θεού από τους ανθρώπους, περιλαμβάνονται όλες οι ατιμωτικές θεωρίες που προκύπτουν από το ψέμα του Σατανά προς την Εύα, «Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει». (Γέν. 3:4) Η πλειοψηφία των ανθρώπων πιστεύει με ευχαρίστηση ότι «δεν υπάρχει θάνατος». Ωστόσο, ευχαριστούμε τον Θεό που αυτό το θολερό ψέμα -μαζί με όλες τις άλλες ψευδείς αντιλήψεις που έπλεξε ο Σατανάς σε ένα «κάλυμμα» και που το «έριξε πάνω από τους ανθρώπους»— θα αφαιρεθεί.

ΤΑ ΞΥΝΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Μια άλλη πολύ ενδιαφέρουσα και καθησυχαστική υπόσχεση για απελευθέρωση από το αποτέλεσμα του προπατορικού αμαρτήματος βρίσκεται στον Ιερεμία 31:29,30. Αυτό το απόσπασμα λέει: «Εν ταις ημέραις εκείναις δεν θέλουσι λέγει πλέον, Οι πατέρες έφαγον όμφακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν· αλλ' έκαστος θέλει αποθνήσκει διά την ανομίαν αυτού· πας άνθρωπος, όστις φάγη τον όμφακα, τούτου οι οδόντες θέλουσιν αιμωδιάσει.» Το μάθημα εδώ είναι προφανές. Ήταν ο πατέρας Αδάμ που έφαγε τα αρχικά «ξινά σταφύλια» της αμαρτίας. Το δε αποτέλεσμα πέρασε σε ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Όλοι υποφέρουν από αυτή την πράξη ανυπακοής. όλοι πέθαναν ή πεθαίνουν.

Ωστόσο, αυτό πρόκειται να αλλάξει, μας το διαβεβαιώνει ο Κύριος. «Στις ημέρες εκείνες», όταν το υποσχεμένο Σπέρμα του Αβραάμ θα κυβερνάει ως «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης», θα χορηγεί επίσης ευλογίες

υγείας και ζωής. Αυτό θα είναι δυνατό επειδή ο Ιησούς πήρε τη θέση του αμαρτωλού στο θάνατο, και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του θα προσφέρει σε κάθε άτομο της ανθρωπίνης φυλής την ευκαιρία να υπακούσει και να ζήσει. Δεν θα πεθαίνουν πλέον άνθρωποι εξαιτίας της αμαρτίας του Αδάμ. Αν πεθάνουν καθόλου, θα είναι επειδή έχουν φάει μεμονωμένα τα «ξινά σταφύλια» της αμαρτίας. Κατά τη διάρκεια των «καιρών αποκατάστασης των πάντων», εξηγεί ο Πέτρος, θα χάσουν τη ζωή τους μόνο όσοι έχουν πλήρη γνώση που εσκεμμένα δεν υπακούουν. — Πράξεις 3:23

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Η γέννηση του Ιησού έχει επιβεβαιώσει την αληθοφάνεια της προφητικής μαρτυρίας σχετικά με έναν επερχόμενο απελευθερωτή και έχει θέσει το υπόβαθρο για μελλοντικές διαβεβαιώσεις, όπως έχει σημειωθεί στα προηγούμενα λόγια του Αποστόλου Πέτρου. Ο άγγελος αναγγέλλοντας τη γέννηση του Ιησού είπε: «Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος...Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.» — Λουκάς 2:10-14

Η έκφραση, «σήμερον εγεννήθη εις εσάς», σηματοδοτεί την ουσιαστική διαφορά μεταξύ αυτής της αγγελικής αναγγελίας και των υποσχέσεων που είχε δώσει προηγουμένως ο Δημιουργός μέσω των αγίων προφητών. Αυτές οι υποσχέσεις και οι προφητείες άρχισαν τώρα να εκπληρώνονται. Μία από τις προφητείες προσδιόριζε την πόλη στην οποία θα γεννηθεί ο υποσχόμενος ηγεμόνων. Θα είναι η Βηθλεέμ, η αρχαία «πόλη του Δαβίδ». (Μιχαίας

5:2· Λουκάς 2:4) Όταν ο άγγελος ανακοίνωσε τη γέννηση του Ιησού, επέστησε ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό, λέγοντας ότι ο Σωτήρας γεννήθηκε «σήμερα» στην πόλη του Δαβίδ. Όλες οι υποσχέσεις του Θεού, ξεκινώντας με τη δήλωσή του στην Εδέμ ότι θα τραυματίσει το κεφάλι του φιδιού το Σπέρμα της γυναίκας, υπονοούσαν μια επερχόμενη απελευθέρωση από τον θάνατο. Τώρα ο άγγελος το επιβεβαίωσε. Αυτός που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ έπρεπε να είναι ο Ιησούς Χριστός, ο Σωτήρας και ο Μεσσίας της υπόσχεσης.

Ήταν μια δραματική στιγμή για εκείνους τους βοσκούς στους λόφους της Ιουδαίας στους οποίους ο άγγελος ανακοίνωσε τη γέννηση του Σωτήρα. Ξαφνικά, μας λένε, ένα πλήθος του ουράνιου στρατού ενώθηκε με τον άγγελο, υμνώντας και δίνοντας δόξα στον Θεό, διακηρύσσοντας «επί της γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία». Αυτό το ουράνιο πλήθος αγγέλων υπηρέτησε πιστά τον Θεό για πολλούς αιώνες κατά τους οποίους έδινε τις υποσχέσεις του για ένα ερχόμενο Σπέρμα που θα ευλογούσε τους ανθρώπους. Δεν καταλάβαιναν όλες τις συνέπειες αυτών των υποσχέσεων, αλλά ήξεραν ότι ήταν εκφράσεις της καλής θέλησης του Θεού προς τα πεσμένα ανθρώπινα πλάσματα του. Με πόση χαρά, λοιπόν, πρέπει να κήρυξαν τη γέννηση του Ιησού, γνωρίζοντας ότι ήταν μια εκδήλωση αυτής της προειπωμένης καλής θέλησης και η αρχή της εκπλήρωσης των υποσχέσεων του Θεού!

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ο Ιησούς άρχισε τη διακονία του σε ηλικία τριάντα ετών. (Λουκάς 3:21-23) Ήταν μια διακονία που εναρμονίστηκε πλήρως με την προφητική μαρτυρία που τον αφορούσε. Διαβάζουμε ότι «διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού.»

(Λουκάς 8:1) Αυτά τα χαρμόσυνα νέα, είπε ο άγγελος κατά τη γέννησή του, επρόκειτο να είναι «για όλους τους ανθρώπους». Ο Δημιουργός είχε στείλει έναν Σωτήρα και είχε προβλέψει την εγκαθίδρυση μιας βασιλείας σε εύθετο χρόνο μέσω της οποίας οι ευλογίες της σωτηρίας από την αμαρτία, τις ασθένειες και τον θάνατο θα έφταναν στους ανθρώπους.

Δεν έγινε αμέσως φανερό στους οπαδούς του Ιησού ότι η βασιλεία του δεν θα εγκαθιδρυθεί αμέσως. Μόνο αργότερα συνειδητοποίησαν ότι ήταν απαραίτητο για τον Σωτήρα να πεθάνει για όσους είχε έρθει να σώσει προτού μπορέσουν να ελευθερωθούν οριστικά από τις ασθένειες και τον θάνατο. Πράγματι, τους είχε ανακοινώσει ότι θα δώσει τη σάρκα του «για τη ζωή του κόσμου». Ωστόσο, δεν κατάλαβαν από αυτή τη δήλωση ότι η ανθρωπότητά του θα παει στον θάνατο ως υποκατάστατο, ή αντίλυτρον, για τη χαμένη ζωή του Αδάμ και για ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. — Ιωάννης 6:51· Ι Κορ. 15:21,22,45· Α' Τιμ. 2:3-6

Οι δώδεκα εκλεκτοί απόστολοί του ήταν μαζί με τον Ιησού καθώς «κήρυττε και έδειχνε» τα χαρούμενα νέα της βασιλείας. Έβλεπαν τα θαύματά του για τη θεραπεία των αρρώστων, τον καθαρισμό των λεπρών, την εκδίωξη των δαιμονίων και ακόμη και την ανάσταση των νεκρών. Δεν μπορούσαν να κατηγορηθούν που υπέθεταν ότι αυτή ήταν η αρχή του πραγματικού προειπωμένου έργου για τη απελευθέρωση και ότι η βασιλεία του θα εγκαθιδρυόταν επικείμενα με τις ευλογίες της υγείας και ζωής που να επεκτείνονται σε «όλες τις οικογένειες της γης», όπως είχε υποσχεθεί ο Θεός ότι θα γίνει μέσω του Μεσσία, του υποσχεμένου Σπέρματος.

Οι μαθητές του Ιησού δεν συνειδητοποίησαν εκείνη τη στιγμή ότι τα θαυμαστά θαύματα που έκανε προορίζονταν απλώς ως παραστάσεις του παγκόσμιου

προγράμματος απελευθέρωσης και ευλογίας που νόμιζαν ότι ξεκινούσε τότε. Δεν είχαν καταλάβει ακόμη ότι αυτές οι ευλογίες έπρεπε να περιμένουν την ολοκλήρωση άλλων πτυχών του μεγάλου σκοπού του Δημιουργού για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας. Είναι ακόμη ένδοξα αλήθεια ότι στον καιρό του Θεού θα ανοίξουν όλα τα τυφλά μάτια· θα ξεβουλώσουν όλα τα κουφά αυτιά· και θα περιπατήσει και πάλι ο κουτσός και ο χωλός και κανένας από τους ανθρώπους δεν θα πει: «Είμαι άρρωστος». — Ησα. 35:5,6· 33:24

Εκείνον τον καιρό εκείνοι που «κοιμούνται στο χώμα της γης θα ξυπνήσουν». (Δαν. 12:2) Η καταδίκη του θανάτου, «Γη είσαι, και στη γη θα επιστρέψεις», θα έχει παραμεριστεί από τον θυσιαστικό θάνατο του Σωτήρος. (Γέν. 3:19) Αυτή η ποινή δεν θα είναι πλέον αποτελεσματική εναντίον των δισεκατομμυρίων που εγκλωβίστηκαν από καιρό στη μεγάλη φυλακή του θανάτου, γιατί όλοι θα κληθούν για παρουσίαση από τον τάφο. — Ιωάννης 5:28,29· Πράξεις 24:15

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΚΑΤΑΡΕΣ

Στην Αποκάλυψη 22, το τελευταίο κεφάλαιο της Βίβλου, έχουμε την ελπίδα της απελευθέρωσης μέσω του Ιησού και της βασιλείας που μας παρουσιάζεται με μια ουσιαστική, συμβολική γλώσσα. Πρώτα, βλέπουμε έναν θρόνο, «τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου». (εδάφιο 1) Ο θρόνος συμβολίζει μια βασιλεία. Ήταν τα χαρούμενα νέα σχετικά με την ίδρυση αυτής της βασιλείας που ο Ιησούς και οι μαθητές του κήρυξαν τόσο πιστά. Ο Αμνός συμβολίζει τον Ιησού και τη θυσία του για λογαριασμό της ανθρωπότητας. Έτσι, μας αποδεικνύεται ότι οι υποσχεμένες ευλογίες ζωής του Θεού θα φτάσουν στην ανθρωπότητα μέσω των υπηρεσιών μιας θεϊκής κυβέρνησης, που θα γίνουν διαθέσιμες μέσω του θανάτου

του «Αμνού του Θεού, που αφαιρεί την αμαρτία του κόσμου». — Ιωάννης 1:29

Αυτές οι υποσχεμένες ευλογίες απεικονίζονται από «ένα καθαρό ποτάμι νερού ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο», το οποίο ρέει από «τον θρόνο του Θεού και του Αμνού». «Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα... και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών.» (Αποκ. 22:1,2) Αυτή η γλώσσα μεταφέρει το μυαλό μας πίσω στη Γένεση, όταν ο Αδάμ και η Εύα εκδιώχθηκαν από τον Κήπο της Εδέμ δια να τους αποτρέψουν από το να λάβουσιν από του δέντρου της ζωής και να ζήσουν για πάντα. (Γέν. 3:23,24) Στη μεσσιανική βασιλεία η ζωή θα είναι και πάλι διαθέσιμη, όχι μόνο για τον Αδάμ και την Εύα, αλλά για όλη την ανθρωπότητα.

Το εδάφιο Αποκάλυψη 22:3 δηλώνει «Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον» («Δεν θα υπάρχει πια κατάρρα»). Μια τρομερή κατάρρα στηρίχτηκε στην ανθρωπότητα—η κατάρρα της αμαρτίας και του θανάτου. Ακόμα και το έδαφος ήταν καταραμένο όταν οι πρώτοι μας γονείς αμάρτησαν. (Γέν. 3:17) Αυτές οι κατάρρες κατέστρεψαν την ειρήνη και την ευτυχία της ανθρωπότητας. Κανείς δεν απηλλάγη από αυτούς. Όλοι πεθαίνουν ως αποτέλεσμα της παράβασης του Αδάμ. Ωστόσο, ο Θεός αγάπησε τη φυλή των χαμένων και ετοιμοθάνατων αμαρτωλών, και παρείχε έναν Σωτήρα, το Σπέρμα της υπόσχεσης, ο οποίος ως ο Αμνός του Θεού έδωσε τη ζωή του ως θυσία, ως αντίλυπρον. Τώρα, εδώ σε αυτό το τελευταίο κεφάλαιο της Βίβλου, είμαστε βέβαιοι ότι από τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου, το «νερό της ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο», θα ρέει σε όλη την ανθρωπότητα. Όλοι θα προσκληθούν να πάρουν αυτό το ζωογόνο νερό. «Ελάτε...» θα βγει ο λόγος και «πάρτε

δωρεάν το νερό της ζωής». — Αποκ. 22:17

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΠΕΡΜΑ

Εστιάσαμε την προσοχή στον Ιησού ως το υπεσχεμένο Σπέρμα της ευλογίας, αυτό που θα συντρίψει το κεφάλι του μεγάλου φιδιού. Ασφαλώς, θα πρέπει να του αποδοθεί κάθε τιμή για τη θέση που του έχει αναθέσει ο Δημιουργός στο θείο σχέδιο για την απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους από την αμαρτία και τον θάνατο. Ωστόσο, η Αγία Γραφή επισημαίνει ότι ο Ιησούς θα έχει συνεργάτες στο έργο του να κυβερνά και να ευλογεί τους ανθρώπους. Αυτό αποκαλύπτει ο Απόστολος Παύλος. Αφού μας λέει στο εδάφιο Γαλάτες 3:16 ότι ο Ιησούς είναι το υπεσχημένο Σπέρμα του Αβραάμ μέσω του οποίου οι άνθρωποι θα ευλογούνται, εξηγεί περαιτέρω, λέγοντας: «Αν είστε του Χριστού, τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση». — Γαλ. 3:27-29

Υπάρχουν πολλά κείμενα της Γραφής που επιβεβαιώνουν αυτό το σημείο. Ο Παύλος έγραψε ότι όσοι υποφέρουν και πεθάνουν μαζί με τον Ιησού θα ζήσουν και θα βασιλέψουν μαζί του. (Β' Τιμ. 2:11,12) Αυτή η ομάδα πιστών ακολούθων του Διδασκάλου προσδιορίζεται επίσης στην Αποκάλυψη 20:4,6, και εδώ μας λένε ότι θα ζήσουν και θα βασιλέψουν με τον Χριστό χίλια χρόνια. Για να μπορέσουν να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό, γεννιούνται από τον θάνατο σε αυτό που οι Γραφές περιγράφουν ως «την Πρώτη Ανάσταση».

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Το γεγονός ότι ο Μεσσίας της υπόσχεσης θα είχε συνεργάτες που συμμετέχουν στο Μεσσιανικό όνομα και τη δόξα του είχε κρατηθεί μυστικό από τον Κύριο σε

όλους τους αιώνες πριν από τον ερχομό του Ιησού κατά την Πρώτη Παρουσία του. Γράφοντας προς τους Κολοσσαείς πιστούς ο Απόστολος Παύλος είπε: «Εις τους οποίους ηθέλησεν ο Θεός να φανερώση τις ο πλούτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εις τα έθνη, όστις είναι ο Χριστός εις εσάς, η ελπίς της δόξης.» — Κολ. 1:27

Στους Α' Κορινθίους 12:12-27, ο Παύλος χρησιμοποιεί ένα ανθρώπινο σώμα για να απεικονίσει τη σχέση μεταξύ του Ιησού και εκείνων που συνδέονται μαζί του στη Μεσσιανική διάταξη. Σε αυτή την παραβολή ο Ιησούς είναι η Κεφαλή και οι πιστοί ακόλουθοί του είναι τα μέλη του σώματός του. Ένα από τα κύρια σημεία του μαθήματος που εκτίθεται σε αυτό το κεφάλαιο είναι, όπως δηλώνει ο Παύλος, στο εδάφιο 27, ότι «εις εισθε σώμα Χριστού και μέλη κατά μέρος». Όπως είδαμε, ο Χριστός είναι το Σπέρμα που είχε προειπωθεί από τον Θεό στην Εδέμ, όταν είπε ότι το Σπέρμα της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού, και ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Ο Θεός της ειρήνης θα συντρίψει τον Σατανά κάτω από τα πόδια σας σε λίγο.» — Ρωμ. 16:20

Οι αρχικοί μαθητές του Ιησού πίστευαν ότι αυτός ήταν ο υπεσχημένος Μεσσίας και ότι θα εγκαθίδρυε τη βασιλεία του κατά την Πρώτη Παρουσία του. Μόλις φωτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα την Ημέρα της Πεντηκοστής, κατάλαβαν ότι πριν εδραιωθεί η βασιλεία, όσοι θα συνδεθούν με τον Ιησού ως άρχοντες σε αυτή τη βασιλεία θα έπρεπε να κληθούν εκ του κόσμου, να δοκιμαστούν και, διαφορετικά, να προετοιμαστούν για εξυψωμένη θέση με τον Ιησού στη βασιλεία του.

Αυτή η προετοιμασία των μελών του σώματος του Χριστού ήταν το έργο του Κυρίου στη γη ανά τους αιώνες από τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού. Επετεύχθη σε μεγάλο βαθμό μέσω του κηρύγματος του Ευαγγελίου του Χριστού. Το ίδιο το Ευαγγέλιο περιέχει

την πρόσκληση για όσους ακούνε και πιστεύουν για να σηκώσουν τον σταυρό τους και να ακολουθήσουν τον Δάσκαλο στον θυσιαστικό θάνατο. (Ματθ. 16:24) Ο Ιησούς ανέθεσε στους μαθητές του να πάνε σε όλο τον κόσμο και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, και αυτή η εντολή εκτελείται από τους πιστούς από γενιά σε γενιά. — Ματθ. 28:19,20· Πράξεις 1:8

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΠΙΔΑ

Η απελευθέρωση του ανθρώπου από την αμαρτία και τον θάνατο μέσω των υπηρεσιών της βασιλείας του Χριστού θα δει την ανθρωπότητα να αποκαθίσταται στη ζωή ως τέλειοι άνθρωποι εδώ στη γη. Αυτό είναι σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο του Δημιουργού. Ωστόσο, όσοι πληρούν τις προϋποθέσεις κατά τη διάρκεια αυτής της Εποχής του Ευαγγελίου μέσω της υπακοής και της θυσίας για να ζήσουν και να βασιλέψουν με τον Χριστό στη βασιλεία του θα λάβουν μια πνευματική ή ουράνια ανταμοιβή. Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ.» — Ιωάννης 14:2,3

Ο Ιησούς προλόγισε την υπόσχεσή του στο εδάφιο 2 να «να ετοιμάσω έναν τόπον» για τους ακολούθους του με τη δήλωση: «Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπεί.» Ο Ιησούς δεν υποσχέθηκε αυτά τα υπάρχοντα οικήματα για τους ακολούθους του, αλλά είπε ότι θα πήγαινε να τους ετοιμάσει έναν τόπον. Όσο για τα αρχοντικά (οικήματα), απλώς παρατήρησε ότι υπήρχαν ήδη στο «σπίτι» του Πατέρα του. Φαίνεται λογικό να συμπεράνουμε ότι ο οίκος του Πατέρα αποτελεί ολόκληρο το σύμπαν. Όλα του ανήκουν και είναι όλο του το «κτήμα». Σε αυτόν τον

τομέα υπάρχουν διάφορα «αρχοντικά», ή κατοικίες— επίπεδα ύπαρξης ή σφαίρες ζωής.

Η γη είναι μια από αυτές τις σφαίρες ζωής. Είναι αυτό στο οποίο ο Θεός σχεδίασε ότι τα ανθρώπινα πλάσματα του θα πρέπει να περάσουν την αιωνιότητα— το «αρχοντικό» που δημιούργησε ο Θεός για τον άνθρωπο. Επιπλέον, «δεν το δημιούργησε μάταια, το έφτιαξε για να κατοικηθεί». (Ησα. 45:18) Ωστόσο, όπως υποσχέθηκε ο Ιησούς στους μαθητές του, έφυγε για να τους ετοιμάσει έναν τόπον. Πολλά λέγονται στη Βίβλο σχετικά με αυτόν τον τόπον. Προβλέφθηκε αόριστα στην Παλαιά Διαθήκη και περιγράφεται στην Καινή Διαθήκη ως «κληρονομιά άφθαρτη και αμόλυντη, και που δεν σβήνει, φυλαγμένη στον ουρανό». Εκείνοι για τους οποίους έχει προετοιμαστεί αυτός ο τόπος λέγεται ότι είναι «μέτοχοι της ουράνιας προσκλήσεως». — Α' Πέτ. 1:4· Εβρ. 3:1

Στη μελέτη μας για την Αγία Γραφή, είναι απαραίτητο να έχουμε κατά νου ότι οι ουράνιες υποσχέσεις της απευθύνονται μόνο για τους πραγματικούς μαθητές του Ιησού στην παρούσα εποχή—ένα «μικρό ποίμνιο». (Λουκάς 12:32) Αυτοί οι μαθητές θα συνδεθούν με τον Ιησού στο μεγαλειώδες έργο για αποκατάσταση όλης της ανθρωπότητας στη ζωή στη γη στο επερχόμενη Μεσσιανική βασιλεία. Έχοντας υπόψιν αυτή τη διάκριση, θα βρούμε αρμονία στις πολλές υπέροχες υποσχέσεις του ιερού Λόγου. Χαιρόμαστε καθώς προσβλέπουμε στην απελευθέρωση της ανθρωπότητας από την αμαρτία, τον θάνατο και όλα τα πολλά σχετικά προβλήματα και δυσκολίες που μαστίζουν την ανθρώπινη φυλή για χιλιάδες χρόνια. Αυτό, όπως είδαμε, θα επιτευχθεί μέσω του υπεσχημένου Σπέρματος, που πρόκειται να δέσει και τελικά να καταστρέψει τον Σατανά και να ευλογήσει «όλες τις οικογένειες της γης». Ας χαρούμε για την υπόσχεση και την προοπτική για απελευθέρωση για την ανθρώπινη δημιουργία του Θεού! ■

Ο Θεός Βασιλεύει

*Εδάφιο κλειδί: «Πόσον
ωραίοι είναι επί των
ορέων οι πόδες του
ευαγγελιζομένου, του
κηρύττοντος ειρήνην·
του ευαγγελιζομένου
αγαθά, του κηρύττοντος
σωτηρίαν, του λέγοντος
προς την Σιών· Ο Θεός
σου βασιλεύει.»
— Ησαΐας 52:7*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 52:1-12*

αναφέρει ως «λαό μου». (εδάφια 4,6· Έξοδος 3:7-10· Ιερ. 31:31-34) Ο Θεός επέλεξε τον Ισραήλ «για να είναι ένας λαός εκλεκτός για τον εαυτό του, πάνω από όλους τους ανθρώπους που βρίσκονται στο πρόσωπο της γης» και «έθεσε την αγάπη του» σε αυτό το έθνος επειδή είναι πιστός και φυλάττει τας εντολάς αυτού «εις χιλιάς γενεάς» — Δευτ. 7:6-9

Η προφητεία του Ησαΐα δηλώνει: «λύσον τα δεσμά από του τραχήλου σου». (Ησα. 52:2) Πιστεύουμε ότι αυτό υποδηλώνει τον καιρό που ο Θεός θα ελευθερώσει τον Ισραήλ από την εμπειρία της «ταλαιπωρίας του

ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ
προφητείες του Ησαΐα, εκτός από την εφαρμογή τους στην εποχή του, έχουν επιπλέον εκπληρώσεις -όπως κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του Ιησού, στη Δεύτερη Παρουσία του— ή μελλοντικές εφαρμογές στην ένδοξη βασιλεία του Θεού. Σε αυτό το μάθημα στο κεφάλαιο 52 του Ησαΐα, θα εξετάσουμε τη μελλοντική εφαρμογή του στο φυσικό Ισραήλ, τον οποίο ο Ιεχωβά

Ιακώβ». Εκείνη την εποχή ο «ζυγός» του Ισραήλ, ο οποίος που περιλαμβάνει την τήρηση των λαθών της ανθρωπίνων παραδόσεων, θα σπάσει. Αντίθετα, θα «υπηρετούν τον Κύριο τον Θεό τους», αποδεχόμενοι τον μονογενή Υιό του Θεού, τον Ιησού Χριστό, τον Μεσσία.— Ιερ. 30:3-9· Ιωάννης 5:22,23

Ο Επουράνιος Πατέρας μας, η πηγή «του οποίου είναι τα πάντα», έχει κανονίσει ότι η απελευθέρωση του Ισραήλ κατά τη διάρκεια της θλίψεως του Ιακώβ θα εφαρμοστεί μέσω του μονογενούς Υιού του Ιησού Χριστού, ο οποίος θα φέρει τον Ισραήλ και όλη την ανθρωπότητα και πάλι σε αρμονία μαζί του. (Α' Κορ. 8:6) Όταν ο Θεός σώσει τον Ισραήλ από τη θλίψη του Ιακώβ, θα τους μιλήσει με εξουσία. «Διά τούτο ο λαός μου θέλει γνωρίσει το όνομά μου· διά τούτο θέλει γνωρίσει εν εκείνη τη ημέρα, ότι εγώ είμαι ο λαλών· ιδού, εγώ.» — Ησα. 52:6

Ο Παύλος παραθέτει μέρος του εδαφίου-κλειδί μας, δηλώνοντας: «Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά.» (Ρωμ. 10:15) Εκείνοι που μοιράζονται με άλλους το Ευαγγέλιο, ή τα «χαρμόсуνα νέα», του αντίλυτρου που δίνεται σε όλους, και οι επακόλουθες ευλογίες που θα έρθουν σε όλη την ανθρωπότητα, απεικονίζονται ως τα «πόδια» του Χριστού. Αυτό το προνόμιο του κηρύγματος του Ευαγγελίου ήταν μια ουσιαστική πτυχή της ευθύνης κάθε αφιερωμένου πιστού και χρησίμευσε ως μέσο ενίσχυσης του σώματος του Χριστού για σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια.

Παρατηρώντας τις συνθήκες σε όλο τον κόσμο σήμερα, υπάρχει ξεκάθαρα μια λαχτάρα από τους περισσότερους ανθρώπους για ειρήνη και ανακούφιση από τα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. Ωστόσο, παρά τις προσπάθειες των

κυβερνήσεων, των επιστημόνων, των εκπαιδευτικών και των φιланθρώπων, δεν ευρέθησαν πραγματικές και μόνιμες λύσεις για την επίλυση αυτών των προβλημάτων. Το εδάφιο-κλειδί μας δηλώνει ότι ο Θεός έχει ένα σχέδιο που θα ικανοποιήσει όλες τις επιθυμίες της ανθρωπότητας, φέρνοντας χαρμόσυνα νέα, ειρήνη και σωτηρία.

Ο Θεός, μέσω της αόρατης παρουσίας του εξυψωμένου γιου του, Χριστού Ιησού, ελέγχει όλες τις υποθέσεις της γης κατά τη διάρκεια αυτής της ταραχώδους εποχής. (Ψαλμ. 46:1-9) Όταν ολοκληρωθεί το σώμα του Χριστού, ο Θεός θα παρέμβει και, όπως γράφει ο ψαλμωδός, «καταπαύει τους πολέμους». Αφού τελειώσει ο μεγάλος καιρός της θλίψεως, ο Κύριος θα δώσει την εντολή: «Ησυχάσατε και γνωρίσατε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θέλω υψωθή μεταξύ των εθνών· θέλω υψωθή εν τη γη.» (εδάφιο 10) Τότε θα υπάρξει μεγάλη αγαλλίαση καθώς το θέλημά του θα γίνει για την ευλογία όλης της ανθρωπότητας. ■

Οι Νέοι Ουρανοί και η Νέα Γη

Εδάφια κλειδιά: «Ο λύκος και το αρνίον θέλουνσι βόσκεισθαι ομού, και ο λέων θέλει τρώγει άχυρον ως ο βούς· άρτος δε του όφεως θέλει είσθαι το χώμα· εν όλω τω αγίω μου όρει δεν θέλουνσι κάμνει ζημίαν ουδέ φθοράν, λέγει Κύριος.»
— *Ησαΐας 65:25*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 65:17-25

ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΟΥ
θα υπάρχουν στη γη στη μελλοντική χιλιετή βασιλεία περιγράφει ο Προφήτης Ησαΐας, μαζί με άλλους συγγραφείς της Αγίας Γραφής. Ο Ησαΐας παρομοιάζει τη βασιλεία του Χριστού με «νέους ουρανούς και νέα γη». Θα είναι τόσο υπέροχο που «δεν θέλει είσθαι μνήμη των προτέρων ουδέ θέλουνσιν ελθεί εις τον νούν». Οι «πρότερες» βασιλείες είναι εκείνες που ο Παύλος περιγράφει

αργότερα ως «εκ του παρόντος πονηρού αιώνος». — Ησα. 65:17· Γαλ. 1:4

Η δημιουργία «νέων ουρανών και νέας γης» από τον Θεό δεν είναι αναφορά σε έναν νέον, εν κυριολεξία, ουρανόν ή πλανήτη Γη, αλλά μάλλον σε μια νέα διάταξη. Η Αγία Γραφή μας λέει ότι «η γη μένει για πάντα» και ότι ο Θεός «δεν τη δημιούργησε μάταια, τη δημιούργησε για να κατοικείται». (Εκκλ. 1:4· Ησα. 45:18) Αυτό που θα

είναι «καινούργιο» είναι οι κυβερνούσες δυνάμεις της βασιλείας, οι οποίες θα είναι ο Χριστός και η Εκκλησία του, που αποτελούνται από τους πιστούς ακόλουθους του Κυρίου κατά την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου. (Αποκ. 5:10· 20:6) Μαζί, θα είναι οι ουράνιοι άρχοντες της βασιλείας και όχι ο Σατανάς, στον οποίο ο Θεός έχει επιτρέψει για κάποιο χρονικό διάστημα να βασιλεύσει της ανθρωπότητας. (Β' Κορ. 4:4) Αυτή η «παλιά» διακυβέρνηση της γης από τον μεγάλο Αντίπαλο θα αντικατασταθεί από τους «νέους ουρανούς» του Χριστού, της κεφαλής και του σώματος. — Α' Κορ. 12:12,27· Κολ. 1:18

Οι συνθήκες στην ίδια τη γη θα είναι επίσης νέες κατά τη διάρκεια της βασιλείας και πολύ διαφορετικές από αυτές που δημιούργησε ο πεσμένος άνθρωπος: «Και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και κατοικήσει, και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και φάγει τον καρπόν αυτών. δεν θέλουσι κτίσει αυτοί και άλλος να κατοικήση· δεν θέλουσι φυτεύσει αυτοί και άλλος να φάγη... Δεν θέλουσι κοπιάζει εις μάτην ουδέ θέλουσι τεκνοποιεί διά καταστροφήν... Και πριν αυτοί κράξωσιν, εγώ θέλω αποκρίνεσθαι· και ενώ αυτοί λαλούσιν, εγώ θέλω ακούει.» (Ησα. 65:21-24) Στο εδάφιο-κλειδί μας μάς λένε ότι «ο λύκος και το αρνί» θα τρέφονται μαζί και τίποτα δεν θα επιτρέπεται να «κάμνει ζημίαν ουδέ φθοράν» σε ολόκληρο το βασίλειο της βασιλείας του Θεού.

Αυτές οι υπέροχες συνθήκες που περιγράφει ο άγιος προφήτης του Θεού είναι σίγουρα μια στιγμή που όλοι πρέπει να περιμένουμε με μεγάλη ανυπομονησία. Ο Ησαΐας δεν ήταν ο μόνος που μίλησε για «νέους ουρανούς και νέα γη». Τα προφητικά του λόγια επιβεβαιώνονται στην Καινή Διαθήκη από τον Απόστολο Πέτρο, ο οποίος γράφει: «Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί.»

— Β' Πέτ. 3:13

Ο Απόστολος Ιωάννης το είδε επίσης σε ένα όραμα, και έγραψε: «Είδα έναν νέο ουρανό και μια νέα γη· γιατί ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθαν». Ο Ιωάννης είδε πρόσθετες λεπτομέρειες σχετικά με τη βασιλεία, λέγοντας: «Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον.» (Αποκ. 21:1-4) Τι υπέροχος καιρός θα είναι αυτός! ■

Η αποκατάσταση του Ισραήλ

*Εδάφιο κλειδί: «Και
θέλω κάμει προς αυτούς
διαθήκην ειρήνης· αυτή
θέλει είσθαι διαθήκη
αιώνιος προς αυτούς·
και θέλω στηρίζει
αυτούς και πληθύνει
αυτούς, και θέλω θέσει
το αγιαστήριόν μου εν
μέσω αυτών εις τον
αιώνα. Και η σκηνή μου
θέλει είσθαι εν μέσω
αυτών, και θέλω είσθαι
Θεός αυτών και αυτοί
θέλουσιν είσθαι λαός
μου.»*
— *Ιεζεκιήλ 37:26,27*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ιεζεκιήλ 37:21-28*

απέρριψαν τον Μεσσία και διασκορπίστηκαν. — Αμώς 3:2· Λουκάς 1:67-75

Στο όραμα του προφήτη, ο Ιεχωβά μίλησε στα

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ μάθημα ο Ιεζεκιήλ καταγράφει ένα όραμα που του έδωσε ο Θεός για μια κοιλάδα που ήταν γεμάτη με «πολύ ξηρά» οστά. (Ιεζ. 37:1,2) Καθώς προχωρά το όραμα, αναφέρεται: «Τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος Ισραήλ». (εδάφιο 11) Στη συνέχεια, ο προφήτης περιγράφει, χρησιμοποιώντας σύμβολα, την αποκατάσταση των «χαμένων ελπίδων» του ιουδαϊκού έθνους. Αρχικά βασισμένοι στις υποσχέσεις που δόθηκαν στον πρόγονό τους, τον Αβραάμ, απολάμβαναν προνομιακή θέση ως ευνοημένος λαός του Θεού μέχρι που

ξερά οστά: «Και θέλω βάλει εφ' υμάς νεύρα και αναγάγει σάρκα εφ' υμάς και περισκεπάσει υμάς με δέρμα, και θέλω εμβάλει εις εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσει και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο ΚΥΡΙΟΣ.» (Ιεζ. 37:6) Καθώς ο Ιεζεκιήλ προφήτευσε, παρατήρησε ότι «έγεινεν ήχος, και ιδού, σεισμός, και τα οστά συνήλθον ομού, οστούν μετά του οστού αυτού.» — εδάφιο 7

Τα οστά που ενώνονται στο προφητικό όραμα του Ιεζεκιήλ μπορεί κάλλιστα να υποδηλώνουν το σιωνιστικό κίνημα που ξεκίνησε στα τέλη του 19ου αιώνα και τις προπαρασκευαστικές εργασίες που οδήγησαν σε ένα άνοιγμα στους Εβραίους για να επιστρέψουν στη γη της Παλαιστίνης. Το 1878 εγκαταστάθηκε η πρώτη εβραϊκή επανεγκατάσταση και το όνομα που επιλέχθηκε ήταν «Petah Tikva», που σημαίνει «πόρτα της ελπίδας», λέξεις που βρέθηκαν σε μια προφητεία που δόθηκε στον Ωσηέ σχετικά με την αποκατάσταση του Ισραήλ. (Οσ. 2:14,15) Ο «θόρυβος» και ο «σεισμός» του οράματος του Ιεζεκιήλ μπορεί να αναφέρονται στους διωγμούς και τις θλίψεις που οδήγησαν πολλούς περισσότερους Εβραίους να επιστρέψουν στη γη του Ισραήλ τις επόμενες δεκαετίες. — Ιερ. 16:14-16

Το όραμα δηλώνει τι συνέβη με αυτά τα οστά. «Και τα οστά συνήλθον ομού, οστούν μετά του οστού αυτού. Και είδον και ιδού, νεύρα και σάρκες ανεφύησαν επ' αυτά και δέρμα περισκεπάσεν αυτά επάνω· πνεύμα όμως δεν ήτο εν αυτοίς.» (Ιεζ. 37:7,8) Το «νεύρα» μπορεί να υποδηλώνει τις προσωρινές οργανώσεις και τις προσπάθειες για την οικοδόμηση σπιτιών και την προετοιμασία της γης για εκ νέου καλλιέργεια. Η, στην κυριολεξία, «σάρκα» και το «δέρμα» είναι ορατά προς τα έξω και μπορεί να είναι μια εικόνα της αυξημένης

πρόσκαιρης ευημερίας του Ισραήλ, συμπεριλαμβανομένης της αναγνώρισής του ως έθνους από το 1948.

Το εδάφιο 8 δηλώνει ότι «δεν υπήρχε πνοή (πνεύμα)», ή ζωή, σε αυτά τα οστά. Πιστεύουμε ότι η κατάσταση «πνοής» της ανάπτυξης είναι ακόμα μελλοντική, όταν ο Θεός θα εμφυσήσει πνοή ή πνεύμα στο Ισραήλ και το έθνος θα επιστρέψει στη σχέση διαθήκης μαζί του. Στο εδάφιο-κλειδί μας, ο Κύριος υποσχέθηκε να κάνει μια αιώνια «διαθήκη ειρήνης» με το Ισραήλ. Ο προφήτης Ιερεμίας το περιγράφει ως «νέα διαθήκη», όταν ο Θεός θα βάλει τον «νόμο του στα εσωτερικά τους μέρη (ενδόμυχα) και θα τον γράψει στις καρδιές τους». Ο Κύριος υπόσχεται ότι «δεν θέλουνσι διδάσκει πλέον έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουνσι με γνωρίζει από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών». — Ιερ. 31:31-34

Στο προφητικό όραμα του Ιεζεκιήλ, ο Κύριος υπόσχεται επίσης: «Και η σκηνή μου θέλει είσθαι εν μέσω αυτών, και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουνσιν είσθαι λαός μου.» Ωστόσο, αυτές οι υπέροχες υποσχέσεις δεν περιορίζονται μόνο στον Ισραήλ, επειδή ο Κύριος δηλώνει στη συνέχεια: «Και θέλουνσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο αγιάζων τον Ισραήλ» (Ιεζ. 37:28) Αυτό επιβεβαιώνεται θαυμάσια από την αποκάλυψη που δόθηκε στον Απόστολο Ιωάννη. — Αποκ. 21:1-4 ■

Ο Θεός θα σώσει

Εδάφια κλειδιά:
**«Κύριος ο Θεός σου, ο
εν μέσῳ σου, ο
δυνατός, θέλει σε
σώσει, θέλει ευφρανθῇ
ἐπὶ σε ἐν χαρά, θέλει
αναπαύεσθαι εἰς τὴν
αγάπην αὐτοῦ, θέλει
ευφραίνεσθαι εἰς σε ἐν
ἁσμασι.»**
— **Σοφονίας 3:17**

Επιλεγμένα εδάφια:
Σοφονίας 3:14-20

φυλὸν τοῦ Ἰσραὴλ,
Βαβυλώνα.

Ο ΣΟΦΟΝΙΑΣ προφήτεψε
ὅτι ἡ ἐρήμωση καὶ ἡ
καταστροφή θα ἐπλητταν τὸν
Ιούδα καὶ τὰ γύρω ἔθνη
ἐξαιτίας τῆς οργῆς τοῦ Θεοῦ
για τὴν ἀμαρτία τους. (Σεφ.
1:1-18) Σε αὐτὴ τὴν προφητεία
εἶναι ἐπανειλημμένα τὸ
μᾶθημα ὅτι ἐρχόταν ἡ ὥρα τῆς
κρίσης που θα ἀντιμετώπιζε
τὶς ἀμαρτίες τοῦ Ἰσραὴλ. Λίγο
αργότερα, σε ἐκπλήρωση
αὐτῶν τῶν προφητειῶν, ὁ
Ιούδας, τὸ βασίλειο τῶν δύο
οδηγήθηκε αἰχμάλωτος στὴ

Σήμερα, ὅπως καὶ στὶς ἡμέρες τοῦ Σοφονία,
υπάρχουν αὐξανόμενες δυσκολίες (θλίψεις) μεταξύ τῶν
ἐθνῶν. Ὁ Ἰησοῦς τὸ συνέδεσε με τὸ τέλος τῆς παρούσας
ἐποχῆς. «Διότι τότε θέλει εἰσθαι θλίψις μεγάλη, ὅποια δὲν
ἐγείνεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νυν, οὐδὲ θέλει γείνει.»
(Ματθ. 24:21) Μεγάλῃ «θλίψῃ» καὶ «σύγχυση» θα
ἐπέλθουν σε ὅλα τὰ ἔθνη καθὼς ἀναζητοῦν ἀπαντήσεις
για τὰ ατελείωτα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας, βρίσκοντάς
τὰ ὅλα πέρα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη δυνατότητα ἐρεύσεως
λύσεως καὶ χωρὶς διέξοδο ἀπὸ τὴν επικείμενη καταστροφή.
— Λουκάς 21:25

Ο Σοφονίας περιέγραψε συμβολικά την «ημέρα του Κυρίου» με αυτά τα λόγια: «Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου.» — Σοφ. 1:7· 3:8

Στη συνέχεια, ο προφήτης περιγράφει τον καιρό μετά το τέλος της ημέρας της οργής, όταν ο σκοπός του Θεού για να ταπεινώσει τον λαό του θα έχει εκπληρωθεί. Η ανθρωπότητα θα επικαλεστεί τον Κύριο και μόλις ακούσει την κραυγή τους η εύνοια του Θεού θα επιστρέψει σε αυτούς και το κακό δεν θα επιτρέπεται πλέον. «Αφήρεσεν ο Κύριος τας κρίσεις σου, απέστρεψε τον εχθρόν σου· βασιλεύς του Ισραήλ είναι ο Κύριος εν μέσω σου· δεν θέλεις πλέον ιδεί κακόν.» — Σεφ. 3:12-15

Η προφητεία αποκαλύπτει ένα από τα πρώτα και πιο σημαντικά έργα της νεοσύστατης βασιλείας του Χριστού στη γη, που θα είναι ζωτικής σημασίας για την υποσχεμένη ευλογία του Ισραήλ και όλης της ανθρωπότητας. Ο Θεός λέει: «Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθάραν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.» (εδάφιο 9) Δεν θα ακούγεται πλέον ο Λόγος του Θεού ως ένα συγκεχυμένο μήνυμα, αλλά οι άνθρωποι θα ακούσουν το αγνό μήνυμα της αλήθειας, αμόλυντο από τα ανθρώπινα λάθη ή παραδόσεις.

Μέσω του Λόγου του Θεού και της επιρροής του Αγίου Πνεύματός του, το οποίο στη συνέχεια θα εκχυθεί σε κάθε σάρκα, θα αποκαλύψει ο Κύριος το ένδοξο σχέδιό του. Η υλοποίηση των χαρακτηριστικών του σχεδίου του θα κάνει όλους να δουν τις θεϊκές του ιδιότητες της δικαιοσύνης, της σοφίας, της αγάπης και της δύναμης.

Έτσι θα γνωρίσουν και θα εκτιμήσουν πλήρως τον αληθινό και στοργικό Θεό.

Ο Προφήτης Ιερεμίας, περιγράφοντας τη σύναψη μιας νέας διαθήκης με τον Ισραήλ κατά τη διάρκεια της επίγειας φάσης της Μεσσιανικής βασιλείας, γράφει ότι ο Κύριος υποσχέθηκε τα εξής: «Θέλω θέσει τον νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει αυτόν εν ταις καρδίαις αυτών· και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου....διότι πάντες ούτοι θέλουσι με γνωρίζει από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον.» — Ιερ. 31:33,34 ■

* * *

Διδάγματα από τον Ιωνά

*«Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα,
και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους
τα τέλη των αιώνων έφθασαν.»*

—Α' Κορινθίους 10:11—

Μερικές φορές οι Χριστιανοί δεν δίνουν μεγάλη προσοχή στην Παλαιά Διαθήκη, πιθανώς επειδή ένα μεγάλο μέρος της σχετίζεται με το Ισραήλ, και επειδή υπάρχουν πολλά ονόματα, μέρη και γεγονότα που συνέβησαν πολύ πριν έρθει ο Ιησούς στην Πρώτη Παρουσία του. Ίσως αυτές δεν φαίνονται τόσο σχετικές με την πίστη κάποιου όσο οι νουθεσίες που βρίσκονται στις εξιστορήσεις των Ευαγγελίων και στις επιστολές της Καινής Διαθήκης. Οι μαθητές της Βίβλου που προσανατολίζονται στις προφητείες μπορεί να δουν στις διάφορες αφηγήσεις της Παλαιάς Διαθήκης πιθανές εκπληρώσεις σε γεγονότα της Καινής Διαθήκης, αλλά ακόμα κι αν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, πολύτιμα διδάγματα μπορούν να αντλήσουν αυτοί από τη μελέτη για τις πράξεις του Θεού με χαρακτήρες από αρχαιοτάτων χρόνων και να κάνουν κερδοφόρες εφαρμογές από το “περπάτημα” του χριστιανού πιστού στην «στενή» οδό. (Ματθ. 7:14) Αυτά είναι τα διδάγματα από το Βιβλίο του Ιωνά.

Ο Ιωνάς προσδιορίζεται στο βιβλίο Β' Βασιλέων 14:25 ως υπηρέτης του Θεού και προφήτης. Έτσι, θα ήταν αναμενόμενο ότι ένας τέτοιος εκλεκτός θα τηρούσε

τις εντολές του Κυρίου όπως απαιτείται. Σε αντίθεση με άλλους προφήτες, δεν στάλθηκε στον Ισραήλ, αλλά στον ειδωλολατρικό λαό της Νινευής, μιας πόλης στο βασίλειο της Ασσυρίας. Ο Προφήτης Ναούμ περιγράφει τη Νινευή ως μια «αιματοβαμμένη πόλη... γεμάτη ψέματα και ληστείες». (Ναχ. 3:1,7) Αφού ο Θεός έδωσε εντολή στον Ιωνά να κηρύξει στους Νινευίτες, ποια ήταν η αντίδρασή του; Δεν είπε τίποτα, αλλά απλώς τράπηκε σε φυγή και πήρε ένα πλοίο από την Ιόπη που πήγαινε προς Ταρσίς. (Ιωνάς 1:1-3) Ο Ιωνάς αγνόησε τον Θεό και ήταν σαφώς ανυπάκουος. Οι χαρακτήρες της Βίβλου συχνά έκαναν σοβαρά λάθη. Βλέποντας τις ελλείψεις τους, ίσως νιώθουμε ακόμη και λίγο ανώτεροι από αυτούς, πιστεύοντας ότι δεν θα κάναμε ποτέ αυτό που έκανε ο Ιωνάς.

Η ΕΚΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Αγνοούμε ποτέ, ή δεν υπακούμε, το θέλημα και τον Λόγο του Θεού; Χρησιμοποιούμε όλες τις ευκαιρίες για να πούμε στους άλλους τα καλά νέα του Ευαγγελίου όπως θα έπρεπε; (Ματθ. 28:19,20) Ως λαός του Κυρίου, δεν πρέπει να φύγουμε από την αποστολή μας, όπως έκανε ο Ιωνάς, αλλά να κατανοήσουμε ότι πρέπει να εκπληρώσουμε τις ευθύνες μας. Όταν ο Ησαΐας ρώτησε για πόσο καιρό θα έπρεπε να διακηρύξει τον λόγο του Θεού, διαβάζουμε: «Τότε είπα, Κύριε, έως πότε; Και απεκρίθη, Εωσού ερημωθώσιν αι πόλεις, ώστε να μη υπάρχη κάτοικος, και αι οικίαι, ώστε να μη υπάρχη άνθρωπος, και η γη να ερημωθή παντάπασιν.» — Ησα. 6:11

Σχετικά με την υπακοή στον Θεό, μας υπενθυμίζεται η ακόλουθη νουθεσία. «Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιά του Θεού, τα άνω

φρονείτε, μη τα επί της γης. Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ.» (Κολ. 3:1-3) Αν και δεν επιδοκιμάζουμε την αποτυχία του Ιωνά να ακούσει τις οδηγίες του Θεού στο κήρυγμα στη Νινευή, ως μαθητές του Ιησού θα μπορούσαμε να εμπλακούμε σωστά στην αυτοεξέταση. Είναι αλήθεια για εμάς ότι το μυαλό μας το ασκούμε όσο το δυνατόν πληρέστερα σε πράγματα που είναι από άνωθεν; Αν όχι, τότε στον βαθμό που δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, δεν ακούμε πλήρως τον Λόγο του Θεού.

Ο Ιωνάς κοιμόταν στο πλοίο όταν το χτύπησε μια τρομερή καταιγίδα. Καθώς μαινόταν, οι ειδωλολάτρες ναύτες προσευχήθηκαν στους θεούς τους για απελευθέρωση. Γνώριζαν ότι κάτι ασυνήθιστο συνέβαινε και έβαλαν κλήρο για να προσδιορίσουν ποιος ήταν αυτός που τους προκάλεσε την καταστροφή. Ο κλήρος έπεσε στον Ιωνά. Ο πλοίαρχος ήταν μάλλον έκπληκτος που θα κοιμόταν αντί να επικαλείται τον Θεό του και ρώτησε ποιος ήταν. Ο Ιωνάς δήλωσε ότι ήταν Εβραίος και ότι «σέβεται Κύριον τον Θεόν του ουρανού». (Ιωνάς 1:4-10) Μια σκέψη για τους Χριστιανούς, σε αντίθεση με τον Ιωνά, προτείνεται από το ακόλουθο κείμενο: «Γίνου τύπος των πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα.» — Α΄ Τιμ. 4:12

Ως παιδιά του Θεού, οι πράξεις και οι δοσοληψίες μας με τους άλλους στον κόσμο αντικατοπτρίζουν πάντα ότι κάτι είναι διαφορετικό με εμάς—ότι έχουμε υψηλότερες φιλοδοξίες και πρότυπα συμπεριφοράς; Θα μπορούσε να ειπωθεί για εμάς, όπως και για τον Δανιήλ, ότι «ουδέν σφάλμα ουδέ αμάρτημα» δεν μπορούσε να βρεθεί σε εμάς εκτός από το να αφορούσε τους νόμους του Θεού μας; (Δαν. 6:4,5) Μολονότι ο Ιωνάς είχε δηλώσει ότι φοβόταν τον Κύριο, τον Θεό του ουρανού,

αν έδειξε την κατάλληλη ευλάβεια για τον Δημιουργό, θα είχε φύγει από το έργο που του είχε ανατεθεί να κηρύξει στους Νινευίτες; Δεν θα ανησυχούσε τουλάχιστον για τους άντρες στο πλοίο και θα είχε προσευχηθεί στον Πατέρα για λογαριασμό τους;

Όσοι βρίσκονταν στο πλοίο έμειναν έκπληκτοι που ο Ιωνάς, αν και δήλωνε ότι ήταν Εβραίος, θα τρέξει μακριά από τον Θεό του, ειδικά αφού πέρασαν τη ζωή τους προσπαθώντας να κατευνάσουν και να ειρηνεύσουν τους δικούς τους θεούς. Το προηγούμενο ερώτημα για το γιατί κοιμόταν και δεν προσευχόταν, ήταν πράγματι μια επίπληξη για κάποιον που ήταν αγγελιοφόρος του αληθινού Θεού.

Η ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΗ

Αποτυγχάνουμε ποτέ να ανταποκριθούμε στα επαγγέλματα της χριστιανικής ζωής μας; Είχαμε ποτέ απερίσκεπτες στιγμές όταν είπαμε ή κάναμε κάτι που δεν αντιπροσωπεύει τα υψηλότερα πρότυπα αφοσίωσης στον Δάσκαλο; Επέτρεψε ποτέ ο Κύριος σε κάποιον που δεν ήταν πιστός να μας επιπλήξει για τη συμπεριφορά μας, κάνοντάς μας έτσι να ντροπιαστούμε; Όλα αυτά είναι μέρος της αυτοεξέτασης.

Όσο πιο κοντά είμαστε στον Κύριο τόσο περισσότερο θα γνωρίζουμε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου και θα συνειδητοποιούμε την ανάγκη μας για κάθαρση και συγχώρεση μέσω του ελέους του Χριστού. «18 Διότι εξεύρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τούτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εμέ, το πράττειν όμως το καλόν δεν ευρίσκω· 19 διότι δεν πράττω το αγαθόν, το οποίον θέλω· αλλά το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω...24 Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου; 25 Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού

του Κυρίου ημών. Αρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.» — Ρωμ. 7:18,19,24, 25

Τα εδάφια Ιωνάς 1:11-17 περιέχουν διδάγματα τόσο σχετικά με την πανίσχυρη δύναμη του Θεού όσο και με εκείνα που έχουν προφητικό χαρακτήρα. Σε αυτά τα εδάφια, ο Ιωνάς προτρέπει τους ναυτικούς να τον ρίξουν στη θάλασσα επειδή η παρουσία του ήταν η αιτία της στενοχώριάς τους. Έδειξαν ότι είχαν χαρακτήρα ευγενή κωπηλατώντας πιο δυνατά για να αποφύγουν αυτό το βήμα, αλλά δεν είχε αποτέλεσμα. Ζήτησαν τελικά συγγνώμη από τον Θεό του Ιωνά που τον έριξε στη θάλασσα, και μετά η θάλασσα έγινε αμέσως ήρεμη. Οι ναυτικοί αναγνώρισαν ότι ο Θεός των Εβραίων ήταν αληθινός και προσευχήθηκαν σε αυτόν, πρόσφεραν θυσίες και έκαναν όρκους. Σχετικά με τον Ιωνά, κατεπόθη και βρισκόταν στην κοιλιά του μεγάλου ψαριού για τρεις μέρες και νύχτες.

Αν και όχι σύμφωνα με τις ελλείψεις του χαρακτήρα του, αλλά με προφητική έννοια, ο Ιωνάς φαίνεται να αντιπροσωπεύει τον Χριστό και επίσης το σώμα του, μέλη της Εκκλησίας του. Ο Ιησούς είπε, «Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου εν τη καρδία της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας». (Ματθ. 12:40) Ο Χριστός ανέστη την τρίτη ημέρα, λαμβάνοντας την πνευματική του ανάσταση. Έτσι, καθώς ο Ιωνάς άφησε πρόθυμα τον εαυτό του να πεθάνει συμβολικά με το να ριχτεί στη θάλασσα, ο Χριστός έδωσε πρόθυμα τη ζωή του στην πραγματικότητα ως θυσία για τον πατέρα Αδάμ και ολόκληρη τη φυλή της ανθρωπότητας. (Α' Τιμ. 2:5,6) Κατά τη διάρκεια της σημερινής Χριστιανικής εποχής, οι ακόλουθοι του Ιησού δίνουν επίσης πρόθυμα τη ζωή τους σε θυσίες και υπηρεσίες, ακολουθώντας τα

βήματα του Ιησού. — Ρωμ. 12:1· Α' Πετ. 2:5

Ο Ιωνάς, κεφάλαιο 2, απεικονίζει την εμπειρία του προφήτη όταν βρισκόταν στην κοιλιά του κήτους όταν αφοσιώθηκε στην προσευχή. Ήταν σε πολύ δύσκολη κατάσταση λόγω της ανυπακοής του να δραπετεύσει από την εντολή του Θεού. Υπάρχει ένα στοιχείο ελπίδας όταν αναγνωρίζει ότι, παρόλο που ήταν χωρισμένος από τον Θεό, μίλησε για να κοιτάξει ξανά προς τον ιερό ναό του. Ο Ιωνάς ίσως αναγνώρισε ότι ο Θεός προνοεί να δώσει συγχώρεση όταν κάποιος παραπλανηθεί και επιστρέφει μετά σε αυτόν.

Ένα προφανές μάθημα για εμάς είναι ότι ακόμη και όταν τα έχουμε πάει άσχημα, δεν πρέπει ποτέ να παραμελήσουμε την ευκαιρία για προσευχή. Δεν μπορούν όλες οι προσευχές να απαντηθούν αμέσως ή με τον επιθυμητό τρόπο, αλλά όσοι έχουν επιλεγεί από τον Πατέρα μπορούν να είναι βέβαιοι ότι όσο έχουν την επιθυμία να κοινωνήσουν με τον Κύριο, αυτός θα απαντάει με το δικό του χρόνο και τρόπο, σύμφωνα με το τέλειο θέλημά του. — Α' Θεσ. 5:17· Ιάκωβος 5:16

Η ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Η κατάσταση του Ιωνά βρίσκει ορισμένους παραλληλισμούς στην εμπειρία του με αυτή του έθνους του Ισραήλ. Όπως ο Ιωνάς, ο Ισραήλ επιλέχθηκε ιδιαίτερα από τον Θεό. Θα ήταν ένα βασίλειον ιεράτευμα, ένα ιερό έθνος και ένας ιδιαίτερος θησαυρός για τον Κύριο. (Εξοδος 19:3-6) Ωστόσο, όπως έκανε ο Ιωνάς, επαναστάτησαν εναντίον του Θεού, αμέλησαν να τον υπακούσουν και έτσι απέτυχαν να εκπληρώσουν την αποστολή τους. Έτσι, έλαβαν αυστηρή πειθαρχία από τον Θεό με τη μορφή κακοποίησης από άλλα έθνη για πολλούς αιώνες.

Τα λόγια του Δασκάλου ήταν πολύ έντονα καθώς

έκλαιγε για το έθνος του Ισραήλ. «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οίκός σας έρημος. Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.» — Μαθθ. 23:37-39

Επί του παρόντος, το Ισραήλ εξακολουθεί να αναζητά στρατιωτικές συμμαχίες και εθνική άμυνα ως λύση για τα προβλήματά του. Ωστόσο, όπως ο Ιωνάς, από τα βάθη της απελπισίας, αναγνώρισε ότι «η σωτηρία είναι του ΚΥΡΙΟΥ», έτσι και ο Ισραήλ θα πρέπει να κάνει την ίδια αναγνώριση όταν αρχίσει το έργο της αποκατάστασης. — Ιωνάς 2:9· Ισ. 1:24-26· Ζαχ. 12:10· Πράξεις 3:20,21

Όταν τελικά ο Ιωνάς πήγε στη Νινευή και έκανε ό,τι πρόσταξε ο Θεός, οι άνθρωποι μετάνιωσαν. «Και έγενε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου, λέγων, Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον προς αυτήν το κήρυγμα, το οποίον εγώ λαλώ προς σε. Και εσηκώθη ο Ιωνάς και υπήγεν εις Νινευή κατά τον λόγον του Κυρίου. Η δε Νινευινή ήτο πόλις μεγάλη σφόδρα, οδού τριών ημερών· Και ήρχισεν ο Ιωνάς να διέρχεται εις την πόλιν οδόν μιας ημέρας και εκήρυξε και είπεν, Έτι τεσσαράκοντα ημέραι και η Νινευή θέλει καταστραφή.» — Ιωνάς 3:1-4

Η εξιστόρηση συνεχίζει: «Και οι άνδρες της Νινευή είπιστευσαν εις τον Θεόν και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών· διότι ο λόγος είχε φθάσει προς τον βασιλέα της Νινευή και εσηκώθη από του θρόνου αυτού και αφήρεσε την στολήν αυτού επάνωθεν εαυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εκάθησεν επί σποδού. Και διεκηρύχθη και

εγνωστοποιήθη εν τη Νινευή διά ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού και ελαλήθη, οι άνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήσωσι, μηδέ ύδωρ να πίωσιν· αλλ' άνθρωπος και κτήνος να σκεπασθώσι με σάκκους και να φωνάξωσιν ισχυρώς προς τον Θεόν· και ας επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι εν ταις χερσίν αυτών. Τις εξεύρει αν επιστρέψη και μεταμεληθή ο Θεός και επιστρέψη από της οργής του θυμού αυτού και δεν απολεσθώμεν; Και είδεν ο Θεός τα έργα αυτών, ότι επέστρεψαν από της οδού αυτών της πονηράς· και μετεμελήθη ο Θεός περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν έκαμεν αυτό.» — εδάφ. 5-10

Καθώς βλέπουμε όλη την κακία στον σημερινό κόσμο, αν ζούμε με δίκαιο τρόπο, πρέπει να μας στενοχωρεί ως πιστούς. Η ιστορία της μεταστροφής της Νινευή είναι σημαντική όσον αφορά το εύρος της αποτελεσματικότητας της επερχόμενης βασιλείας του Χριστού. Ενώ η Αγία Γραφή δείχνει ότι μερικοί θα πρέπει να καταστραφούν για πάντα στον «δεύτερο θάνατο», αυτό πιθανότατα θα περιλαμβάνει μια πολύ μικρή μειοψηφία ατόμων. (Αποκ. 20:12-15) Αν δεν ήταν έτσι, τότε, η άδεια του Θεού για το κακό -έτσι ώστε η ανθρωπότητα να μάθει, μέσω της δικής της εμπειρίας, την υπέρμετρη αμαρτωλότητα της αμαρτίας και στη συνέχεια να κάνει την κατάλληλη αντίθεση κατά τη διάρκεια της βασιλείας, όταν ο Σατανάς θα είναι δεμένος— να μην είναι, στην πραγματικότητα, αποτελεσματικό. — Ρωμ. 7:14· Αποκ. 20:1-3

Τα Σόδομα καταστράφηκαν επειδή δέκα δίκαια άτομα δεν βρέθηκαν να κατοικούν εκεί. «Και συ, Καπερναούμ, η υψωθείσα έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα

εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήθελον μείνει μέχρι της σήμερον. Πλην σας λέγω, ότι εις την γην των Σοδόμων ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις σε.» (Ματθ. 11:23,24) Εάν ο λαός των Σοδόμων μπορεί να αποκατασταθεί, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι το ίδιο θα ισχύσει και για τη συντριπτική πλειοψηφία της ανθρωπότητας.

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Ο Ιωνάς προσευχήθηκε και είπε: «Και προσηυχήθη προς τον Κύριον και είπεν, Ω Κύριε, δεν ήτο ούτος ο λόγος μου, ενώ έτι ήμην εν τη πατρίδι μου; διά τούτο προέλαβον να φύγω εις Θαρσείς· διότι εγνώριζον ότι συ είσαι Θεός ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοών διά το κακόν.» (Ιωνάς 4:2) Ίσως ο Ιωνάς νόμιζε ότι αυτοί οι ειδωλολάτρες άξιζαν να καταστραφούν, ειδικά επειδή αποτελούσαν απειλή για τον Ισραήλ. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να επιτρέψει σε τέτοιους ανθρώπους να ζήσουν; Δεν ήταν οι Ισραηλίτες εκλεκτός λαός του και, επομένως, καλύτεροι από τους άλλους;

Ο Θεός είναι ένας πάνσοφος και ελεήμων Πατέρας. Είναι έτοιμος να συγχωρήσει όταν γίνει ειλικρινής μετάνοια, ανεξάρτητα από τις προηγούμενες συνθήκες κάποιου. Είναι αλήθεια ότι πρέπει να αγαπάμε τη δικαιοσύνη και να μισούμε την ανομία, αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι δεν μπορούμε να μισούμε τους αμαρτωλούς και να είμαστε ευάρεστοι στον Θεό. «Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζή· επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών...» — Ιεζ. 33:11

Ένας άλλος λόγος για τον οποίο ο Ιωνάς μπορεί να ήταν δυσαρεστημένος ήταν ότι ένιωθε ότι ήταν

ψευδοπροφήτης, αφού κήρυττε ότι η Νινευή θα καταστραφεί σε σαράντα ημέρες και ότι αυτό δεν συνέβη. Ήξερε επίσης ότι οι κάτοικοι της Νινευή θα συγχωρούνταν αν μετανοούσαν, αλλά προφανώς μισούσε τους Ασσύριους τόσο πολύ που δεν ήθελε να έχουν την ευκαιρία να μετανοήσουν. Φαίνεται ασυνήθιστο ο Ιωνάς, ένας εκλεκτός υπηρέτης, να είναι θυμωμένος με τον Θεό. Ανακαλώντας τις εμπειρίες του στα βάθη του ωκεανού στην κοιλιά του κήτους, και το γεγονός ότι με την πρόνοια του Κυρίου σώθηκε και του δόθηκε μια δεύτερη ευκαιρία να κάνει αυτό που του δόθηκε αρχικά, πώς είναι δυνατόν ότι θα μπορούσε να τολμήσει να δυσαρεστηθεί με τον Θεό; Ίσως θα έπρεπε να θέσουμε το ίδιο ερώτημα.

Θυμώνουμε ποτέ επειδή περνάμε δύσκολες εμπειρίες; Αναρωτιόμαστε ποτέ γιατί πρέπει να τα περάσουμε ή παραπονιόμαστε για αυτά; Πιστεύουμε ότι ως παιδιά του Θεού, με φύλακες αγγέλους, μερικές φορές μας συμβαίνουν πράγματα που δεν επιτρέπονται για καλό σκοπό; Ο Απόστολος Παύλος απαντά: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρετε.» — Α' Κορ. 10:13

Σε άλλο σημείο, ο απόστολος προσθέτει: «Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης.» (Εβρ. 12:11) Κάθε αληθινό παιδί του Θεού μπορεί να επιβεβαιώσει εμπειρίες πειθαρχίας και εκπαίδευσης. Θα πρέπει πάντα να τις εκτιμούμε ως απόδειξη της υιοθεσίας μας ως υιού του Θεού αντί να αγανακτούμε μαζί τους και να θυμώνουμε που ο Θεός δεν έκρινε σκόπιμο να τις αποτρέψει, ακόμα κι αν δεν το

εκφράζουμε ανοιχτά.

ΟΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Στη συνέχεια, ο Ιωνάς, βγήκε έξω από την πόλη και είδε ένα φυτό έτοιμο να του προσφέρει σκιά ως απόδειξη της ευγένειας του Θεού απέναντί του, αλλά μετά από αυτό, διορίστηκε ένα σκουλήκι για να επιτεθεί στο φυτό και αυτό μαράθηκε. «Και είπε ο Θεός προς τον Ιωνάν, είναι καλόν να αγανακτήσῃς διά την κολοκύνθην; Και εἶπε, Καλόν εἶναι να αγανακτῶ ἕως θανάτου.» (Ιωνάς 4:1-9) Ο θυμός του Ιωνά για την κολοκύθα που χάθηκε ήταν πιο σημαντικός γι' αυτόν από το γεγονός ότι ο λαός της Νινευή είχε μετανοήσει.

Παρόλο που ο Ιησούς πέθανε για όλη την ανθρωπότητα, η προσφορά σωτηρίας τώρα είναι μόνο για τους μαθητές του κατά τη διάρκεια αυτής της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου και για τον κόσμο γενικότερα, τους «λοιπούς των ανθρώπων», στο μέλλον. (Πράξεις 15:14-17) Προς το παρόν, ο Σατανάς, «ο θεός αυτού του κόσμου», τύφλωσε το μυαλό όσων δεν πιστεύουν, και θα χρειαστεί το έργο της βασιλείας του Χριστού για να διορθωθεί το μυαλό και η καρδιά της ανθρωπότητας, όταν οι «οι κάτοικοι του κόσμου θέλουσι μάθει δικαιοσύνην». — Β' Κορ. 4:4; Ισ. 26:9

Όπως οι πολίτες όλων των εθνών του παρελθόντος και του παρόντος, ο λαός της Νινευή πρέπει επίσης να επιστρέψει από τον τάφο και να του δοθεί μια ευκαιρία για ζωή και για να μάθει τη δικαιοσύνη. «Διότι ἔρχεται ὥρα, καθ' ἣν πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν ἐξέλθαι.» «Ὅτι μέλλει να γείνη ἀνάστασις νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.» (Ιωάννης 5:28,29· Πράξεις 24:15) Τώρα πια η αποστολή των πιστών Χριστιανών είναι να διακηρύξουν τη βασιλεία του Χριστού που θα ιδρυθεί σύντομα ως τα χαρμόσυνα

νέα που θα εξαλείψουν όλα τα κακά αυτής της παρούσας
παγκόσμιας τάξεως. ■

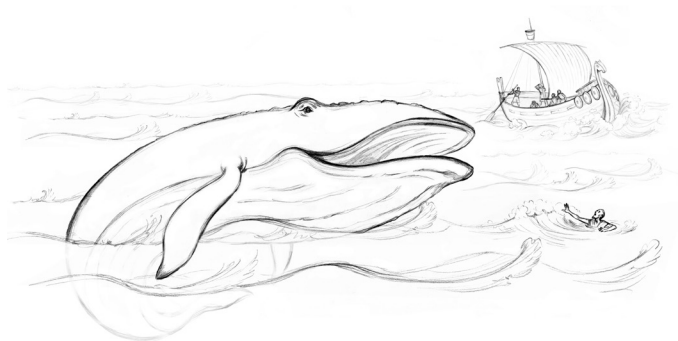

Image ©Marina-stock.adobe.com